

บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษารูปแบบของการค้าโลกภายหลังการยกเลิกข้อตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Agreement on Textile and Clothing: ATC) ได้มีการศึกษาครอบคลุมรายพิกัตสินค้าตามระบบ HS System โดยครอบคลุมรายพิกัตสินค้า HS-61 และ HS-62 ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในช่วงระยะเวลาของการปรับตัวเพื่อเข้าสู่การยกเลิกโควตานี้ มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของโลกเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ว่าหากไม่มีอุปสรรคทางการค้าและการค้าเป็นแบบเสรีแล้วย่อมส่งผลให้ปริมาณการค้าเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ค.ศ 2004 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการยกเลิกข้อตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มพบว่ามูลค่าการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงถึงร้อยละ 21.8 อย่างไรก็ตามเมื่อข้อตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มสิ้นสุดลงโดยเริ่มในปี ค.ศ. 2005 เป็นต้นมาการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโลกกลับมิได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยจากการศึกษาการขยายตัวมูลค่ารวมของการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีการขยายตัวเพียงร้อยละ 4.47 ต่อปีเท่านั้นซึ่งถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สูงมากนัก สาเหตุเนื่องมาจากระยะเวลาการปรับตัว (Transition Period) มีระยะเวลาที่ยาวนานถึง 10 ปีตั้งแต่ปี ค.ศ.1994 เป็นต้นมา ซึ่งในระยะเวลาดังกล่าวนี้ส่งผลให้ปริมาณการค้าเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงเวลาดังกล่าวไปแล้ว

นอกจากนี้แล้วยังได้ทำการศึกษารายพิกัตสินค้าภายใต้ขอบเขตของการศึกษาทั้ง 5 กลุ่มตามความละเอียดในระบบ HS 6 หน่วยซึ่งประกอบด้วยพิกัตสินค้า HS-610990, HS-610910, HS-611020, HS-611030 และ HS-620442 โดยแบ่งรายพิกัตออกเป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มแรกโดยธรรมชาติและลักษณะของการผลิตสินค้ามีการออกแบบโดยเฉพาะใช้ความประณีตสูงหรือกลุ่ม High Fashion ซึ่งประกอบด้วย HS-610990 ซึ่งมีสินค้าทั้งหมด 3 รายการ กลุ่มที่สองเป็นสินค้าที่ผลิตแบบใช้ปัจจัยการผลิตแบบแรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) ซึ่งเป็นสินค้าที่มีลักษณะเดียวกันจำนวนมากหรือ Commodity Product ประกอบไปด้วย HS-610910 ,HS-611020, HS-611030 และกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่มีลักษณะที่ไม่ชัดเจนเพราะเป็นสินค้าที่เป็นได้ทั้ง Fashion และต้องใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) คือสินค้าภายใต้พิกัต HS-620442

ผลการศึกษาพบว่าสินค้าในกลุ่มแรกคือกลุ่ม High Fashion ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางการค้า (Trade Pattern) ภายหลังจากการยกเลิกข้อตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งในตลาดสหรัฐ ฯ และสหภาพยุโรป (EU25) เนื่องจากลักษณะของการผลิตสินค้าในกลุ่มนี้ที่ต้องใช้

ฝีมือแรงงานที่มีความประณีตและการออกแบบโดยเฉพาะ (Fashion Design) ส่งผลให้การเข้าสู่ตลาดของประเทศที่มีความได้เปรียบค่าจ้างแรงงานเข้ามาแข่งขันได้ยากจึงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางการค้า

สำหรับสินค้ารายพิภคกลุ่มที่สองซึ่งใช้ปัจจัยการผลิตแบบแรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) และสินค้าเป็นแบบลักษณะเดียวกันจำนวนมากหรือ Commodity Product พบว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าอย่างชัดเจน โดยกลุ่มประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำเป็นประเทศที่มีความสามารถในการแข่งขันมากมีส่วนแบ่งในตลาดส่งออกมากขึ้นเข้าไปทดแทนกลุ่มประเทศที่มีค่าจ้างสูงกว่าแต่ที่ยังส่งออกอยู่ได้เป็นเพราะระบบโควตาเดิมนั้นสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดไปจากการศึกษาพบว่าประเทศในกลุ่มเอเชียเช่นสาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย และเวียดนาม เป็นผู้ส่งออกที่มีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดทั้งในตลาดสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป (EU25)

ส่วนกลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มที่ต้องใช้แรงงานเข้มข้นและยังต้องอาศัยฝีมือแรงงานในการผลิต พบว่ารูปแบบการค้ามีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากลักษณะของการผลิตทำให้ประเทศที่มีอัตราค่าจ้างต่ำมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยจีนและอินเดียเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งทางตลาดมากที่สุด มีมูลค่าทางการตลาดมากกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าตลาดรวม

สำหรับกรณีประเทศไทยนั้นจากการศึกษาพบว่ายังมีศักยภาพในการแข่งขันในการส่งออกสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปและมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้า (Pattern of Trade) บ้างแต่ไม่มากนัก โดยส่วนใน ส่วนแบ่งการตลาดในตลาดหลักของไทยมีแนวโน้มลดลงถึงแม้ว่ามูลค่าการส่งออกของไทยจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นก็ตาม

ส่วนผลจากการศึกษาในรายพิภคสินค้านั้นพบว่าภายหลังจากการยกเลิกข้อตกลงว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มนั้นรูปแบบการค้าของไทยยังไม่มีเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางการค้ามากนัก แต่ในตลาดส่งออกหลักอย่างสหรัฐอเมริกาและยุโรปนั้นส่วนแบ่งตลาดมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันกับ สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย เวียดนามและอินโดนีเซียมีมูลค่าและส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดซึ่งแสดงถึงขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยที่จะมีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน